

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010399
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4321010399.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému K. K., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného K. K. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 06.07.2021, sp. zn. 3Nt/44/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.08.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 9 ods. 3 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody odsúdeného K. K. (ďalej len odsúdený) preradil na ďalší výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/83/2019 zo dňa 26.06.2019 z ústavu trestu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Uvedené rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že zákonné podmienky na preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, sú splnené. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebol disciplinárne odmenený, avšak bol celkovo 9-krát disciplinárne potrestaný, hodnotený so záverom, že všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia sú neefektívne. Súd I. stupňa ďalej konštatoval, že postoj odsúdeného k vlastnému reedukačnému procesu je apatický a preukazuje splnenie podmienok na preradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, keďže výkon trestu v ústave so stredným stupňom stráženia u neho neplní svoj účel. Súd I. stupňa poukázal na skutočnosť, že v ústave na výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného aj napriek intervenciám zo strany výchovného a režimového personálu nedošlo k pozitívnej zmene v správaní, nespolupracuje na plnení stanovených cieľov programu zaobchádzania a jeho aktivita pri ich plnení nie je na požadovanej úrovni. V jeho správaní a vystupovaní sú opakovane zaznamenané nedostatky, nemá záujem na plnení programu zaobchádzania. Permanentne sa dopúšťa rôznych porušení ústavného poriadku, pričom si podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien nevytvára. V individuálnej práci s ním sa nepodarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii. Postoj odsúdeného k páchanej trestnej činnosti je nekritický. Vo výkone trestu odňatia slobody získal už 9 disciplinárnych trestov. Súd I. stupňa mal preto za to, že typ ústavu a stupeň jeho stráženia v súčasnosti nezodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že obhajcom navrhnutý dôkaz - vypracovať znalecký posudok z odboru psychológia ohľadom duševného stavu odsúdeného, nie je potrebné vykonať, nakoľko sa týkala okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie a v priebehu trestného

konania boli zabezpečené dôkazy postačujúce na objasnenie veci, ktoré neboli nijakým relevantným spôsobom spochybnené.

Súd I. stupňa upriamil pozornosť na skutočnosť, že ohľadom uložených disciplinárnych trestov odsúdenému, resp. ich závažnosť, ktoré spochybnil obhajca odsúdeného, je nutné uviesť, že odsúdenému musela byť pred uložením disciplinárneho trestu daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa (§ 52a odsek 2, veta druhá zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody) a súd I. stupňa nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory iných orgánov verejnej moci, ktoré ich pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či náležite zistili skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo svojich zistení vyvodili. Teda súd I. stupňa akceptoval disciplinárne tresty, ktoré boli riadne a v zmysle zákona uložené odsúdenému.

Súd I. stupňa v závere z odôvodnenia napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený svojím správaním a opakovaným porušovaním ústavného poriadku splnil podmienky na preradenie do ústavu na výkon trestu s prísnejším stupňom stráženia.

Uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti, ktorú zaslal prostredníctvom ustanoveného obhajcu, namietal, že nie je pravdou, že všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia sú v jeho prípade neefektívne. Počas celého jeho pobytu v zariadení ÚVTOS Želiezovce správanie sa pedagóga kpt. Mgr. Q. A. vykazuje všetky znaky absolútnej zaujatosti voči jeho osobe. Uviedol, že si nie je vedomý žiadneho skutku, na základe ktorého sa tak od začiatku jeho pobytu k nemu správa. Nikdy nemal žiadny konflikt so spoluväzňom, jeho disciplinárne previnenia sú drobné prehrešky. Jeho konanie nebolo úmyselné, ale bolo zapríčinené jeho zlým psychickým stavom, kedy trpí zabúdaním. Zabúdanie nosiť preukaz odsúdeného bolo zistené aj u mnohých ďalších odsúdených, avšak títo za to neboli potrestaní. Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že pedagóg sa po celú dobu snažil nájsť akýkoľvek dôvod na jeho potrestanie, aby tak mohol zaevidovať čo najviac disciplinárnych potrestaní a na základe nich predložiť riaditeľovi podklady pre návrh na preradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Už 4 roky berie antidepresíva a celá situácia, keď bol neoprávnené potrestaný za malichernosti, na neho zle vplyva, pričom jeho psychický stav sa čím ďalej, tým viac zhoršuje a vyslovil presvedčenie, že v prípade preradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia sa psychicky úplne zrúti. Pred súdom I. stupňa žiadal doplniť dokazovanie, a to vypracovaním znaleckého posudku z odboru psychológia na posúdenie jeho duševného stavu, avšak súd I. stupňa túto jeho žiadosť zamietol. Po psychickej stránke sa však necíti dobre a vyslovil pocit, že sa jeho stav ešte zhorší. Poukázal aj na to, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že jemu ako odsúdenému pred uložením disciplinárneho trestu musela byť daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa. Uviedol, že jemu ako odsúdenému nebola daná žiadna možnosť pred uložením disciplinárneho trestu sa k nemu vyjadriť. Na základe týchto skutočností odsúdený navrhol, aby nadriadený súd „napadnutú sťažnosť“ v celom rozsahu zrušil a ponechal pôvodné rozhodnutie odsudzujúceho súdu o jeho zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v platnosti.

Krajskému súdu v Nitre ako nadriadenému súdu bolo doručené podanie odsúdeného nazvané „odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. s použitím § 31 ods. 1 Tr. por. o námietke zaujatosti“. V uvedenom podaní odsúdený uviedol, že sudca Ján Šmrhola neakceptoval jeho námietku zaujatosti a rozhodol tak vo veci nezákonne a protiprávne. Z uvedeného vzniesol námietku zaujatosti aj krajskému súdu, ako aj prikázanie veci inému krajskému súdu, aby nevznikli rodinné prepojenia a iné. Žiadal o odňatie veci, nakoľko sú voči jeho osobe evidentne zaujatí od jeho pedagóga až po vedenie ústavu a taktiež až po sudcu Jána Šmrholu. Námietku zaujatosti vzniesol využívajúc ústavný nález článok 32 o Dohovore Ústavy SR. Námietku vzniesol aj krajskému súdu podľa § 31 ods. 1 Tr. por. na všetkých sudcov, prokurátorov, aj prísediach, a to aj z dôvodu, že bol už viackrát súdený na krajskom súde.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeného, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade bolo potrebné zaoberať sa podaním odsúdeného, ktorým žiadal, aby bola jeho vec odňatá tak okresnému, ako aj krajskému súdu a prikázaná inému súdu podľa § 23 ods. 1 Tr. por. s použitím ust. § 31 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd na základe skutočností, uvádzaných odsúdeným, nevzhladol žiadne prekážky na rozhodovanie a ani na rozhodnutie, aby trestná vec bola súdu I. stupňa a ani nadriadenému súdu odňatá. Trestný poriadok totiž v ust. § 31 a nasl. stanovuje presné kritéria obsahu námietky zaujatosti strany trestného konania a jej vznesenia tak, aby táto bola spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení sudcu, príslodiaceho, prípadne inej osoby zúčastnenej v konaní. Námietka zaujatosti musí byť vznesená bez meškania po tom, ako sa strana trestného konania dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Súčasne musí byť založená na dôvodoch podľa § 31 Tr. por., a to nevyhnutne už v momente jej vznesenia. Pokiaľ strana trestného konania vznesie námietku zaujatosti bez toho, aby uviedla akékoľvek dôvody v momente jej vznesenia, nie je založená na žiadnych dôvodoch, a teda rozhodne nie na dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku. Rozhodujúcou je v danom momente existencia niektorého z dôvodov vylúčenia podľa § 31 Tr. por., ktorý musí byť daný u všetkých sudcov príslušného súdu, resp. v prípade krajského súdu u všetkých sudcov dotknutého kolégia. Preto, ak sa podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch, ako sú uvedené v § 31 Tr. por., nekoná. Obdobne sa nekoná ani o takom návrhu procesnej strany na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por., ktorý je založený na takto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti voči všetkým sudcom dotknutých súdov (viď stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj/37/2021), a teda takáto námietka nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho sudcu, o to viac nie odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu. Keďže v podaní odsúdeného nie sú uvádzané konkrétne skutočnosti, ktoré vychádzajú z § 31 Tr. por. a jeho návrh na delegáciu nevychádza z právne relevantných skutočností, nebolo možné rozhodovať o jeho návrhu na odňatie a prikázanie veci v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. por.

Následne nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 192 Tr. por., preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu riaditeľa ÚVTOS Želiezovce o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia a v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu a nezistil porušenie príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody, ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody, o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Na rozhodnutie o podanom návrhu na preradenie odsúdeného z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia musia byť splnené zákonné podmienky.

Nadriadený súd z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce zistil, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu, ale bol 9-krát disciplinárne potrestaný. Opakovane porušoval ústavný poriadok, pričom všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia v danom ústave neboli účinné. Ako aj súd I. stupňa konštatoval v odôvodnení napadnutého uznesenia, odsúdený je voči programu zaobchádzania rezistentný, resocializačná prognóza je nepriaznivá. Na základe zistených skutočností súd I. stupňa správne vyhodnotil podmienky na rozhodnutie o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený vykonáva nariadený trest. Nadriadený súd sa plne stotožnil s jeho záverom, a preto naň ako na správny poukazuje.

Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého uznesenia zaoberal aj návrhom obhajcu odsúdeného na doplnenie dokazovania príbratím znalca z odboru psychológia na skúmanie duševného stavu odsúdeného. Aj nadriadený súd bol rovnakého názoru ako súd I. stupňa, že vykonanie takéhoto dôkazu

by bolo v danom prípade nadbytočné, pretože sa daná skutočnosť netýkala okolnosti podstatnej pre dané rozhodnutie. Súd. I. stupňa správne konštatoval aj skutočnosť, že nie je oprávnený preskúmať odsúdenému uložené disciplinárne potrestania a správne poukázal aj na skutočnosť, že odsúdenému pred uložením disciplinárnych trestov musela byť daná možnosť vyjadriť sa k nim a obhajovať sa.

Za súčasného stavu nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech obvineného, preto jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.